

WYCHODZI CODZIENNIE.

Biurow Redakcji „Dziennika Polskiego“ ulica Jagiellońska liczb. 14.
Opłata wynosi we Lwowie rocznie 18 złr. — półrocznie 9 złr. — kwartalnie 4 złr. 50 ct. — miesięcznie 1 złr. 50 ct.

Numer kosztuje 10 cent.

Rękopisów Redakcja nie zwraca.

DZIENNIK POLSKI

Przedpłatę i ogłoszenia przyjmują we Lwowie:

Biurow Administracji „Dziennika Polskiego“ plac Marjański liczb. 6 i 7 w domu pana Kisełki: we Wiedniu, Hamburgu, Frankfurtu nad Menem, Berlinie, Lipsku, Bazylei, Szwajcarii i Wrocławiu pp. Haasenstein et Vogler, we Wiedniu A. Oppelk, R. Moos, Rotter i Spł., w Warszawie Richman et Frencler, w Paryżu anousów w Paryżu pułkownik Raczkowski, Pauloz, Poissonier 32. Ogłoszenia przyjmują Agencja p. Ad. Ciborowskiego Rue Clement 4 Paris.

Reklamy w rubryce „Nadesłane“ 20 ct. od wiersza.

Od wydawnictwa.

Z nowym kwartałem upraszamy szanownych czytelników o wcześnie nadesłanie prenumeraty dla uniknięcia reklamacyj i uregulowania nakładu.

Przedpłata na „Dziennik Polski“ wynosi:

Table with 2 columns: Period (rocznie, półrocznie, kwartalnie, miesięcznie) and Price (18 złr., 9 złr., 4 złr. 50 ct., 1 złr. 50 ct.).

Na prowincji z przesyłką pocztową: rocznie 24 złr. — półrocznie 12 złr. — kwartalnie 6 złr. — miesięcznie 2 złr.

Chcąc uprzystępnić naszym Prenumeratom nabycie bardzo cennego dzieła, jakim jest F. K. Szlossera i K. Hagena, Dzieje powszechne...

Zycząc z tego ułatwienia korzystać, zechcą nadesłać 5 złr. jako pierwszą ratę do Administracji „Dziennika Polskiego“.

Lwów 27. czerwca.

Dla odwrócenia uwagi od zupełnego fiaska przesławnej konferencji opozycyjnej, próbują pisma ultracentralistyczne mówić w swych cytelnikach, że znaczenie jej główne polega nie na wyborze komitetu 25 dla sformułowania programu, ale w platonicznej uchwale, wyrażającej konieczność i potrzebę utrzymania jedności i zgody.

Praska Polityk, urzędowy organ p. Riegera i Klubu czeskiego, oświadcza, że nie zachodzi żadna potrzeba podobnej konferencji dla wrzokowego zademonstrowania solidarności.

partą jest niemożliwa. Gdy jednak trudno(?) dziś żądać od Ministerstwa oświadczenia, o ile chce w przyszłej sesji uwzględnić życzenia prawicy, przeto i żądanie, by prawica dziś ułożyła program, jest niuzasadnione... „Zgodne są — pisze dalej organ czeski — wszystkie frakcje prawicy w swych żądaniach autonomicznych. Nie możemy ułożyć wspólnego programu konserwatywnego a la Liebnacher i Zallinger, bo większość autonomistów nie jest konserwatywna i socjalne reformy, które im chce błyszczeć opozycja, nie mogą być programem prawicy, nie może ona również postawić programu wyłącznie narodowego, w obec tego, że składa się z wielu różnych narodowości, nie wyłączając narodowości niemieckiej. Ale mamy wszyscy — a na to nie trzeba osobnej konferencji — austriacko-autonomiczny program, który wymaga, byśmy wszyscy pracowali nad rozszerzeniem, względnie wzmożeniem autonomii królestw i krajów koronnych, a stanie się to, jak się spodziewamy z większym skutkiem, aniżeli w pierwszej kadencji ery Taaffeego“.

W zakresie szkolnictwa przemysłowego nad sędzią reskrypt ministerjalny, który czyni żądanie jednemu z zadań podnoszonych przez gminę miasta Lwowa, Szym, a w końcu przez Wydział krajowy w znanym na zeszlórocznej sesji sejmowej do wiadomości podanym memoriale, który uchodzi za program wspólnej akcji Rządu i kraju na polu szkolnictwa przemysłowego Pan minister wyznał i oświadczenia oznajmił, że gotów jest przystąpić zgodnie z wnioskami Namiestnictwa do założenia państwowej szkoły przemysłowej we Lwowie, na wzór szkół tej kategorii istniejących w Gracu, Salezburgu i Innsbrucku. Lwowska szkoła przemysłowa miałaby uzupełnić krakowską w ten sposób, że obie obejmowałyby cały zakres przedmiotów nauki w dziedzinie przemysłowej. W pierwszej szkole byłby reprezentowany głównie dział mechaniczny i chemiczny, w drugiej zaś przemysłowo-artystyczny i budowlany. W tych dwóch szkołach przemysłowych znalazłyby niejako wykończenie wszystkie rozrzucone po kraju szkoły fachowe. Jako warunek przystąpienia do zrealizowania tego zamiaru, stawia minister oświadczenia wymagania, aby kraj i gmina miasta Lwowa przyczyniły się do dzieła dostarczeniem lokalu odpowiedniego. Wymaganie to nie zastanie, ani gminy lwowskiej, ani Wydziału krajowego nieprzygotowanymi. Już od dawna bowiem przygotowana jest gmina lwowska na to, że na pomieszczenie istniejącej tutaj szkoły przemysłowo-artystycznej i oczekiwanej szkoły przemysłowej wypadnie postawić osobny budynek. Gmina posiada już nawet mały fundusz na ten cel przeznaczony i jak słychać czeka tylko na decyzję Rządu w sprawie szkoły przemysłowej, aby przystąpić do wykonania zamiaru. Leży w planie wybudowanie takiego gmachu, aby pomieścić w nim można także i miejskie Muzeum przemysłowe. Za tem oświadczył się również Wydział krajowy w spomnianym w wstępie memoriale, który zawiera wyraźne wyrażenie gotowości do ofiar z funduszu krajowego. Równocześnie ze Lwowa także i Tarnopol czynił zabiegi, aby uzyskać szkołę przemysłową w miejscu istniejącej tam szkoły realnej. Decyzja państwa na rzecz Lwowa, bo jako stolica kraju posiada on wszelkie potrzebne wymogi, a nadto specjalnie w istniejącej szkole dla przemysłu artystycznego gotowy już fundament dla szkoły przemysłowej.

* Argumentacja ta chroni cokolwiek naszym zdaniem. (Przyp. Red.)

W sprawie przyszłej prezydentury Izby posłów piszą do N. Reformy z Wiednia: „Daleko jeszcze do zwołania nowej Izby poselskiej, alieście kwestja prezydentury stanęła na porządku dziennym. A chociaż minęły już czasy, kiedy Rząd wprost przez nominację narzucał Izbie prezydenta, teraz bowiem Izba sama go sobie wybiera — jednak faktem jest, iż Rząd sam sprawę tę poruszył, i stara się pośrednio na jej rozwiązanie wpłynąć. I rzecz ciekawa, że pomimo tak daleko posuniętej zgodności dotychczasowego prezydenta Izby z Rządem, pomimo, iż dr. Smolka dla Rządu tego bardzo wiele uczynił, i bardzo znakomite dla niego położył zasługi — hr. Taaffe pragnąłby, ażeby prezydentura w inne przeszła ręce. Powodem zaś tego jest daleko posunięta pobłażliwość dr. Smolki w obec wybrków lewicy i galerji, pobłażliwość, której Rząd na przyszłość tembardziej się obawia, że do Izby weszli w znaczniejszej liczbie reprezentanci „ostrzejszego tonu“ na lewicy.

Gdy jednak sprawa jest nieco drażliwa, przeto chwycono się pewnego rodzaju dyplomacji. Zdawało się Rządowi, iż najwłaściwszym użycie sposobu, jeżeli każe rozgłosić w dziennikach, iż zmiana prezydenta z dwóch przyczyn niekuczana jest względami niejako dobrego obyczaju: najprzód dla tego, iż gdy w ostatnim zeszłościu prezydował członek Koła polskiego, to jest teraz kolej na inny klub parlamentarny a powtóre, że ponieważ klub czeski jest obecnie na prawicy najliczniejszy, przeto z jego grona prezydent powinien być wzięty. Jeden z dzienników zaś posunął się dalej jeszcze, i kazał sobie dnieść, iż dr. Smolka czuje się znużonym, i że względu na osłabione wiekiem siły, prezydenturę nie przyjmie. Dr. Smolka nie wiedząc czy to manewr, i uważając to za prostą kawkę dziennikarską, w sposób do ogłoszenia publicznego zachęcający i upoważniający oświadczył, że się znużonym nie czuje, i że w razie wyboru przyjąłby prezydenturę. Rzecz naturalna, że do czasu — poczem oczywiście i inne organa rządowe, z dobrą na pozór miną to sprostowanie powtórzyć musiały.

Rząd więc znajduje się w obec tego oświadczenia dra Smolki w pewnym kłopotcie, który zwiększa jeszcze inna okoliczność, doniesiona mi z dobrego źródła: Oto Czesi wiedzą, chociaż się do tego nie przyznają, iż nie mają w swem gronie odpowiedniego kandydata na prezydenta, a z jedynym możliwym, tj. hr. Clam Martinicem, jakoś nie chcą wystąpić obawiając się zbyt silnej przeciwności opinji ni na samej ty lewicy. Wola oni zresztą, a y nie na nich, lecz na inny klub, np. na Koło polskie, spadać odium energicznego stowarzyszenia przepisów regulaminowych, które zresztą bardzo prawdopodobnie będą zaostrowzone. Czy to stanowisko Czechów da się pogodzić z pragnieniami Rządu, aby nastąpiła zmiana w osobie prezydenta, gwoli energiczniejszego wykonywania władzy prezydjalnej w obec lewicy — innemu stow: czy z Koła polskiego, jak chcą Czesi, będzie można wybrać prezydenta, ale — jak chce Rząd — innego, mniej pobłażliwego, to o oczywicie dzisiaj przesądzać nie można. Ale zapewnił mogę, że już wymieniano nazwisko jednego z polskich posłów, jako ewentualnego kandydata na prezydenturę, które jednak — pozwolicie — abym na razie zamilczał.

Możemy na podstawie informacji, zaczerpniętych z najlepszego źródła, zapewnić, że wiadomości powyższe są najzwyczajszą kombinacją dziennikarską.

Program

XIX. walnego zgromadzenia Towarz. pedagog. w Przemysłu w dniach 16., 17., 18. lipca 1885.

Z głównego Zarządu Towarzystwa pedagogicznego otrzymujemy następujące pismo:

„Celem uroczystego przyjęcia i serdecznego ugoszczenia uczestników XIX. walnego zjazdu Towarzystwa pedagogicznego, zawiązał się w Przemysłu pod przewodnictwem burmistrza miasta komitet miejscowy, który dla podziurki pracy zorganizował trzy odrębne komisje, jak: obiadowa, kwaternikowa, i wycieczkowa. Komitet przyjęcia funkcjonować zacznie d. 15. lipca po południu i powita uroczyście uczestników zjazdu za przybyciem pociągu wieczornego lwowskiego. Komitet kwaternikowy rozda na peronie uczestnikom zjazdu w kopertach bilety na mieszkania i obiady, i zajmie się rozmieszczeniem gości. Wieczorem o godz. 9. posuchzone będą wianki na Sanie; w razie niepogody odbędzie się koncert w sali teatralnej na Zamku.

Dnia 16. lipca rano o godz. 9. uroczyste nabożeństwo w katedrze rzymsko- i grecko-katolickiej i w nowej synagodze, poczem nastąpi I. posiedzenie XIX. walnego zgromadzenia w sali ratuszowej. Po powitaniu zgromadzenia przez reprezentantów: miasta, powiatu, duchowieństwa i miejscowego nauczycielstwa, nastąpi zagajenie zgromadzenia przez prezesa Towarz. pedagog.

Obiad o godz. 2. w lokalnościach, na biletach obiadowych wymienionych. O godz. 5. po południu festyn na Zamku, a o godz. 7 1/2 przestawi nie przemyskiego Towarzystwa dramatycznego na górze zamkowej.

Dnia 17. lipca o 8. godz. rano II. posiedzenie; o godz. 2. obiad; po południu wycieczka w okolice Przemysła, której program i warunki uczestniczenia później podane będą.

Dnia 18. lipca rano o godz. 8. III. posiedzenie walnego zgromadzenia. O godz. 2. uczta pożegnalna, urządzona przez Reprezentację miasta Przemysła na cześć uczestników zjazdu na górze zamkowej.

Członkowie Towarzystwa pedagog., pragnący wziąć udział w tegorocznym walnym zjeździe, raczą się zgłosić do Zarządu tego oddziału, do którego przynależą, (członkowie zaś oddziału lwowskiego wprost do Zarządu głównego Tow. pedagog. we Lwowie, ul. Pańska 1. 9) i przesać (za przekazem pocztowym) należytość udziałową w kwocie 1 złr. 50 ct., podając dokładny i czytelny adres.

Zarząd główny prześle w pierwszych dniach lipca uczestnikom zjazdu karty uczestnictwa, uprawniające do znizenia ceny jazdy na kolejach galicyjskich. Komitet miejscowy przemyski postara się o bezpłatne umieszczenie gości, a nadto otrzyma każdy uczestnik bezpłatnie bilety na 3 objady i na ucztę pożegnalną.

Ponieważ komitet miejscowy trudnemu swemu zadaniu należytości umieszczenia i ugoszczenia uczestników zjazdu tylko w tym razie podołać może, jeżeli uczestnicy wcześniej się zgłoszą, przeto uprasza Zarząd główny o najwcześniejsze zgłaszanie się (już w ciągu czerwca) nadmieniając, że z dniem 6. lipca b. r. zamyka stanowczo listę uczestników.

Spis imienny uczestników ogłaszany będzie w Szkole, jak w latach poprzednich.

Wraz z kartami uczestników przysłać Zarząd główny uczestnikom zjazdu ewentualne karty legitymacyjne na kolej.

Porządek dzienny walnego zgromadzenia ogłosi Zarząd główny w Szkole i w dziennikach

publicznych w terminie, przez statuti ustanowionym.

Francusko-chiński traktat pokoju.

Na posiedzeniu francuskiej Izby deputowanych w dniu 22. bm. przedłożył p. Freymet następujący instrument traktatu zawartego pomiędzy Francją a Chinami:

Art. 1. Francja obowiązuje się przywrócić i utrzymać pokój w prowincjach, graniczących z Chinami. W tym celu użyje wszelkich środków aby rozpedzić grasujące w owych okolicach bandy rozbójnicze. W żadnym wypadku nie wolno wojsku francuskiemu przekraczać granicy, dzielącej Tonkin od Chin, której to granicy przyrzeka Francja szanować i bronić przeciw każdemu napadom. Z drugiej strony obowiązują się Chiny zgładzić lub rozpedzić bandy, któreby się uformowały na terytorjum chińskiem, celem wywołania rozruchów wśród ludności, stojącej pod opieką Francji. Polegając na poręczeniu bezpieczeństwa swych granic, nie wysłał Chiny wojsk swych do Tonkinu. Obie kontraktujące strony, ułożą w osobnej konferencji warunki, pod których nazwą wzajemne wydawanie złoczyńców. Kolesnicy i byli wojskowi chińscy, żyjący spokojnie w Anamie i oddający się rolnictwu, przemysłowi i handlowi, których zachowanie się nie daje powodu do skarg, będą używać tego samego zabezpieczenia swego życia i mienia, które jest poręczane francuskim protegowanym.

Art. 2. Chiny, przejęte szczerem pogubieniem nie podejmowania niczego, co by mogło stanąć na przeszkodzie przeprowadzeniu przez Francję dzieła pokojowego, obowiązują się na teraz i na przyszłość szanować traktaty i konwencje, zawarte bezpośrednio pomiędzy Francją i Anamem. Rozumie się samo przez się, że przyszłe stosunki pomiędzy Chinami i Anamem będą tego rodzaju, że w żadnym wypadku nie ułożą one godności i powadze państwa chińskiego i nie dadzą powodu do złamania niniejszego traktatu.

Art. 3. W terminie sześciu miesięcy od podpisania obecnego traktatu, udadzą się mianowani przez obie kontraktujące strony, komisarze na miejsce, aby uznać ustanowioną pomiędzy Chinami i Anamem granicę. Wszędzie, gdzie tego zajdzie potrzeba, będą ustawione słupy graniczne, uwidaczniające linię demarkacyjną.

Artykuł 4. Po ustanowieniu granicy, Francuzi, albo protegowani francuscy, lub mieszkanie obokrajowcy, mogą celem udania się do Chin, tylko wówczas przekroczyć granicę, jeśli poprzednio zaopatrzą się w paszport, wydawany przez chińskie organa graniczne na zadanie władz francuskich. Dla podanych chińskich wystarczy upoważnienie cesarskich władz granicznych. Chińczycy, zamieszkałi wewnątrz kraju, chcąc dostać się do Tonkinu, winni zaopatrzyć się w paszport, wydawany przez władze francuskie na zadanie władz chińskich.

Art. 5. Handel — import i eksport — przez granicę, dozwolony jest francuskim kupcom i protegowanym, tudzież kupcom chińskim. Wymiana towarów winna jednakże odbywać się tylko w pewnych punktach, które później zostaną oznaczone. W każdym razie dwa takie nagłówkowe punkta na granicy chińskiej będą: jeden wyżej Las-Kai, drugi po tamtej stronie Lang-soan.

Rząd chiński zaprowadzi tam urzędy cłowe, a Rząd francuski ustanowi tamże konsulów z temi samymi przywilejami i prawami, które przysługują konsulom w otwartych portach. Co-

Kronika lwowska.

(Katastrofa a la Krakatoa nad Peltwa. Podejrzany piorun. Polenika „po raz ostatni.“ Najlepszy system wyborczy. Menażeria miejska. Bismark i humorystyka. Tanie wydanie dzieł Mickiewicza.)

Sytuacja jest oczołona: będziemy mogli i w tym roku podać o pożyczkę i zapomogę. Straszna katastrofa nawidziła przedwczoraj wieczór Lwów, a straty, według autentycznego sprawozdania urzędowej Gazety Lwowskiej, są na razie nie obliczone. Nawet wysokie erarium wojskowe należy do lechów poszkodowanych. Gdy bowiem pioruny spłyły się jak grad na całe miasto, jeden z nich według Gazety Lwowskiej uderzył sobie bagnet znajdujący się na podwórzu wieziennym a Brygidek. Zgruchotał go, a spostrzegłszy, że jakoś to idzie, zgruchotał jeszcze także i karabin, do którego owego bagnet był przyrzucony. Zoluzierza, który był przyrzucony do karabina, nie zgruchotał wcale; według późniejszych doniesień utolił, stopić go miał na szkło. Kilka piorunów uderzyło w biuro redakcji „Kroniki Lwowskiej“, a jeden z nich ugodził w ogniowatwa kasa; i spalił w niej znaczne walory, a oprócz tego zniszczył pudełko piór stalowych. Powódź szalała wśród tego wszystkiego tak okropnie, że przez kilka godzin wszystko było pod wodą; nawet dyrektorów rachunkowości miejskiej i krajowej zaledwie trochę widać było z topieli. Okazuje się nagła potrzeba rekonstrukcji wszystkich ulic i placów. Gdy nadto w kamienicy niedawno przez magistrat postawionej deszcz przez okna weiskał się do pokoju, więc gmina zmuszona będzie prosić o środki w celu kształcenia sumienniejszych stolarzy, niż ci, którzy dostarczali tych okien, i w celu wysłania miejskiego urzędu budowniczego zagranicę dla robienia studiów, jakim sposobem zapobiedz można weiskaniu się wody deszczowej przez okna.

Pisma nieurzędowe przedstawiają rzecz w barwach nieco — mniej jaskrawych. Sam Przegład twierdzi, że wczoraj nie wielkiego się nie stało, idąc w ton na ręce opozycji, która, oprócz

krótkiej ulicy widziała i słyszała tylko kilkogodzinne, nieustające, ale odległe błyskawice i grzmoty. Opozycja ta domaga się w swoim sceptycyzmie, ażeby piorun, który zgruchotał eraryjalny bagnet i karabin oddany był prof. Zbrozkowi do obserwacji. Na wszelki wypadek jest to indywidualnie elektrycznie niemniej podejrzane od owego piorunu przeszlórocznego, który się rozszepił na pięć części i wyprawił różne aliotria po podwórzach i piwnicach.

Dosyć tu zresztą gwaru, jak na czas kaniukułarny, na tym spioronowanym padole nadpółwianiskim. Przegład lamentuje, że mu inne gazety w obec nowego półroczu od trzylecia chcą abonentów; do abonentów zaś „zalegających z przedpłata“, wypisuje tak czule odczyty, jak nigdy Sztandar i Stróżnica. Z przyczyn trudnych do pojęcia główna bête noire Przegładu jest Gazeta Narodowa. Przeszłego roku raz w drugim swoim numerze oświadczył, że „po raz ostatni“ polemizuje z Narodówką. Ta, nie leniwa, odparła natychmiast, że także „po raz ostatni“ zajmuje się Przegładem. Od tego czasu już przeszło 150 numerów jednego i drugiego pisma ujrzało ciemność lwowską, a niemal każdy zawiera dalszy ciąg tak szczególnie zainaugurowanej polemiki. W niogłym tygodniu atoli już nawet i na mnie spał pośrednio zarzut jakobym dybał na prenumeratorów Przegładu, chociaż Bóg świadkiem, że mię nieczyją przedpłata ani trochę nie obchodzi. Nie wiedziałem nawet że Przegład ma, albo chce mieć jakich abonentów. Celem takich publikacji była przecież zazwyczaj tylko konsumowanie kapitału, złożonego przez założycieli; abonentci zaś są niepotrzebnym balastem, z którym nie wiedzieć co począć w razie zawieszenia wydawnictwa. Szkoda zresztą, że Przegład nie zaczął aż się wygadać do końca w sprawie „incompatibilów“. Byłby się może dowiedział z przyjemnością, że ja także tylko warunkowo zgadam się z ośnośną uchwałą Koła polskiego i z ustępem mowy hr. Wojciecha Dzieduszyckiego. Mojem zdaniem system wyborczy powinien być tak urządzony, ażeby ezytnego prawa wyboru nie wykonywał nikt kto zeń z korzyścią dla sprawy publicznej użytku z bić nie umie. Skoro atoli ustawa dokaże już

tego, skoro wyborcami będą w istocie sami tylko ludzie „zani, światli i niezaleźni“, natenczas powinno odpaść wszelkie ograniczenia wyborczej ności. Wyjatek zachodzący powinien tylko wtedy, jeżeli poseł już po otrzymaniu mandatu wejdzie w jakikolwiek stosunek zawisłości od rządu. W takim razie niechaby wymagano, ażeby się poddał próbie ponownego wyboru. Nie ma większego nonsensu jak przyznawać ludzom prawo wolnego wyboru posła, a następnie przypisywać im, że tego lub owego wcale wybierać nie wolno. Właśnie ta potrzeba łatania ustawy w boriej postanowieniami wyjątkowemi dowodzi, że cały system jest wadliwy i potrzebuje radykalnej reformy, jeżeli nie ma prowadzić do kabisokracji.

Użyć się można od reprezentacji i zwierzechności gminnej miasta Lwowa, jak znosić należy z godnością złośliwe aluzje i przytyki obraźliwe. Propozycja, ażeby miasto urządziło sobie własną menażerię, była w gruncie rzeczy obelga, a to według paragrafu, który powiada, że można kogoś obrazić nie tylko namentlich, ale także, duch ubi ihm passende Merkmale. A jednak autorów tej propozycji nie wsadzono do areztów miejskich, ani też nie wyrzucono ich z sali radnej. Miasto kontentowało się tem, że nie zastanawiało się wcale nad kwestją sprawienia sobie menażerji.

Być wyższym nad wszelkie obelgi jest cecha prawdziwej wielkości. Znacomiei miewoie stanu zagranicą doszli już nawet do tej perfekcji, że zbierają skrzętnie wszystkie swoje karykatury i prenumerują pisma humorystyczne, które je umieszczają. Tak robi między innymi i Bismark, o którym opowiadano mi właśnie rzecz świadcząca, że jest to człowiek niezupełnie pozbawiony serca. Z powodu wesela księżniczki Radziwiłłowej bawiło w Berlinie wiele znakomitości polskich, które odwiedzały żelaznego kanclerza. Na ich cześć zapewne, kazał wyszukać egzemplarze pism humorystycznych, wychodzących we Lwowie i w Krakowie, i położyć je na biurku. W wolnej chwili zaczął je przeglądać, i — rozplakał się z chwelnymi łzami. — Durschlacht! płacze? zapytał go wchodzący do salonu poufny sekretarz.

— Wiesz, odparł książę Itakaj, wiesz, jak niecierpił tych Polaków: ale ta Galicja, to bardzo biedny kraj, bardzo biedny! O, patrz, co u nich uchodzi za humorystykę!

I dwa nowe potoki łez puściły się z jego oczu. Tak płakał Aleksander Wielki nad trupem Darjusa; tak płakał Cezar nad zwalczonym Pompeuszem; tak, nakoniec płakał pewien kronikarz lwowski nad pewnym profesorem politechniki, skazanym na zapłacenie 15 złr. kosztów sądowych.

Sądy i kosza sądowe przypominały mi firmę Gubrynowicz i Schmidt we Lwowie, u której pojawił się właśnie drugi tom dzieła Adama Mickiewicza w taniem stereotypowym wydaniu, uskutecznionem w porozumieniu ze spadkobiercami wieszaka. Wydanie to, pod względem staranności nietylko nie zostawia nic do życzenia, ale nabiera nawet większej wartości z powodu, że przejrzeniem i układem zajął się dr. Antoni Małcki. Całość obejmująca będzie cztery tomy, których cena wyniesie 4 złr. 50 centów. Bliżkiem więc zszereżenie się jest zyczenie sp. Adama, ażeby pieśni jego mogły znajdować się pod każdą strzechą.

Jan Lam.

HELENKA

obrazek przez Gabrię Zapolską.

(Ciąg dalszy.)

Helena została sama z monetą w ręku i zamysliła się głęboko. Tyle pieniędzy dla niej! Coż ona z tem zrobi? Najpierwszą jej myślą była siostrzyczka. Kupię jej sukienkę lub trzewiki, myślała, siadając nad ryzostokiem. Przewidywaniem jednak trzeba ukryć te pieniądze przed matką, ukryć tak, aby je znalazło było rzecznie podobną. Pieniądże te były wyłączną jej własnością, mogła z niemi zrobić co uzna za stosowne. Naturalnie sprawi jakąś przyjemność siostrzyczce. I przed unyśm dziecka przesunęły się ty-

siące drobnotek, zajrzanych na uliczkach, na wystawach sklepików za brudnymi szklanymi. Szurki szafrowych paciorek o bładym połysku, jak oko anemiecznej pensjonarki. Tartuski z szarego kretonu, sztywne jak głowy cukru owinięte w tekturę, ponozozki w paski, wiszące w waskiej deszczulce jak nogi pajacy cyrkowych; słowem cały debór, drobnego, czastkowego handlu, gniżdżącego się w zaciezionych przyległych uliczkach.

I na siedzącej nad ryzostokiem dziecko spała troska ogromna, troska, prowadząca do uśmiechu radości, którą pragnęła wywołać na drobna twarzyczkę swej siostry. Wszystkie ujrane w życiu przedmioty cisnęły się do jej głowy w chaotycznym nieładzie i przyniatyły ją całą. Pragnęła wybrać rzecz najpiękniejszą, najbardziej godną miłości, jaka miała dla swej siostrzyczki. Dobry anioł w postaci „pięknej i strojonej damy“ dał jej możność ujawnienia uczucia, jakie w swym sercu nosi. W promieniach wiosennego słońca razem z blaskiem i wonią zaszalała ona pierwsze dobre słowo, ujrzała przyszyjany uśmiech i doznała tem samym wielkiej głębokiej radości. Dzień ten wiosenny przyniósł jej szczęście i ukojenie wielkie. Biedne jej serduzko drży jeszcze od nadmiaru uczucia, a zabrudzona ręka przycisła do piersi drobna świecąca moneta. Po nad nią słońce leje strugi złotego światła, które biegając wzdłuż dachów czepią się ram otwartych okien, balustrad balkonów i spadają szumiącym potokiem na trotuary i bruk uliczny. Po lewej stronie rozciąga się plac skąpany cały w słonecznych blaskach, żółty, lśniący jak tarcza rycerza. Dokoła stoja rzędy kamienie, białe lub szare, mieniące się od różnokolorowych blasków bijących z szych i wytryskujących nakształt świec obryzanych. Była to iluminacja urządzona w dzień biały, w południe z bezcelnością przyrody, światłom jej potęde. Słońce oświecało ale nie paliło i dla tego rozpościerało się swobodnie wsuwając swe promienie nawet za kolnierze paltołów i pod dołmany przechodzących kobiet. Była to rozrzucona bogactwa wiedzująca, że na jutro starczy mu tych samych skarbów a nawet stokród piękniejszej, świeższej, gorętszej przybłąd dla blaski. Siedząca nad ryzostokiem dziewczynka myślała ciągle, myślała nad wyborem przedmiotu, jaki

sarzowi chińskiemu będzie wolno za porozumieniem z Rządem francuskim mianować swoich konsulów w główniejszych miastach Tonkinu.

Art. 6. Osobny regulamin, przyłączony do niniejszego traktatu, określi bliżej warunki, pod którymi ma się prowadzić handel pomiędzy Tonkinem i prowincjami chińskimi: Yunnan, Kwang-Si i Kwang-Tong. Regulamin ten będzie wypracowany przez obustronnych komisarzy w ciągu trzech miesięcy po podpisaniu tego traktatu.

Art. 7. Francja obowiązuje się wybudować w Tonkinie gościnnie i drogi żelazne. W razie budowania kolei żelaznych na swoim terytorjum, mają Chiny udawać się przeważnie do przemysłu francuskiego. Warunek ten nie stanowi jednakże wyłącznego przywileju na korzyść Francji.

Art. 8. Określa termin traktatu na przeciąg 10 lat. Jeśli traktat ten nie będzie wypowiedziany sześć miesięcy przed upływem powyższego terminu, to staje się on samem ważnym na dalsze 10 lat.

Art. 9. odnosi się do opuszczenia Formozy Wysp Rybackich.

Art. 10. oznacza sposób ratyfikacji traktatu. Traktat powyższy nosi datę: Tien-Tsin 9. czerwca 1885 r.

Urzednicy kolei państwowej i wybory.

Verordnungs- und Anzeige-Blatt der k. k. General-Direktion der oesterr. Staatsbahnen Nr. 42 z dnia 19. czerwca 1885, zawiera następujące rozporządzenie prezidenta barona Czudika: Okólnik Nr. 217. Zachowanie się urzędników w sprawach publicznych, do wszystkich organów:

Okólnikiem z dnia 1. sierpnia r. z. polecił wszystkim podwładnym organom, między innymi, ażeby się nie zajmowały ogólną polityką, lecz polityką ruchu, i aby tę politykę uprawiały sumiennie i dobrze. Wbrew temu rozporządzeniu okazało się przy ostatnich wyborach do Rady państwa, że w niektórych miejscowościach urzędnicy nie ograniczyli się na samem tylko wykonywaniu przysługujących praw wyboru, lecz sadzili, że mogą postępować w rozmaity sposób w obronie pewnego kandydata, lub nawet dopuszczać się agitacji na korzyść tego, lub owego kandydata.

W myśl zasady przytoczonej w okólniku z dnia 1. sierpnia r. z. musi być takie zachowanie się a zwłaszcza udział w agitacji stanowczo skazany, urzędnicy bowiem nie przestrzegają owej neutralności, jakiej wymaga ich służba przeznaczona dla ogółu. Czują się spowodowanymi wyrazić te naganę tembardziej, o ile że doszło do mojej wiadomości, że eksponowani w niektórych gminach wiejskich urzędnicy uważali za stosowne wmieścić się do spraw gminnych, ich osobie wcale nie dotyczących, wywołując w ten sposób rozgorzceń, które nie tylko nie ułatwiają wykonania obowiązków służbowych, ale szkodzi w wysokim stopniu zadaniu, któremu winniśmy poświęcić wszystkie nasze siły. Obowiązując więc moją wyraźną wolę, by organa c. k. generalnej Dyrekcji zachowały we wszystkich sprawach publicznych a zwłaszcza wyborczych, najściślej neutralność, tusząc że to wystarczy, by na przyszłość stało się temu zadość. Wyrażam przy tem nadzieję, że nie będę zmuszonym dla strzeżenia powierzonych mi spraw, użyć właściwych środków przeciw tym podwładnym organom, które przenoszą zajmowanie się sprawami publicznymi nad powierzona im służbę kolejową.

Wiedeń 4. czerwca 1885.

Prezydent: Czudik.

KRONIKA.

Lwów dnia 27. czerwca.

Wiadomości osobiste. Ks. arcyb. Morawski udzielił będzie w dniach 12., 19. i 25. lipca w rzymskich świętach alumnom seminarjum. — O. Euzeb. Fermannis, def. gen. przy generale OO. Bernardynów w Rzymie, przybędzie w tych dniach do Lwowa, celem kam. wizytacji prowincji OO. Bernardynów i odbycia kapituły. — Ks. metropolita Sembratowicz wyjeżdża dziś do Uniowa, z kąd uda się na przegład dóbr metropolitalnych jako to do Haliacza, Kryłosa i Perełńska. Ks. metropolita wyjeżdża z powodu restauracji swojego pa-

ma zanieść swej ukochanej siostrzytce. Według niej najpiękniejsze to złote stonko wiosenne. Ale stonka nie kupi! — ono świeci dla wszystkich, ale się nie sprzedaje. Pierwszy to raz w obec gniotącej za troski Helenka zapomnia o swych obowiązkach. Pusta konwinka zda się ze zdziwieniem spoglądać na zamadana dziewczynkę. Dokoła niej gwar i hałas uliczny.

Z głuchym turkotem kół tramwajowych łączy się odgłos równy, jak wyczołana rulała centralowej śpiawiczki. To kareta przejeżdża szybko, uwołając we wnętrzu spieszającą z plotkami dewotkę. Helenka podnosi głowę.

Gdyby za te dwie szóstki można kupić karę, siostrzytka jej pojechałaby na spacer! Ale ona wie, że to niepodobniostwo, trzeba wymyśleć coś innego. I z głową obłąka łożystem blaskami wiosennego słońca siedzi dalej zamadana, niepomna na szuranie, jakie ją w domu czeka. Mniejsza z tem! niech ją biją, ona dostatecznie wynagrodzenie znajdzie wtedy, gdy za otrzymane przed chwilą pieniądze nieszczęśliwą ukochaną siostrzytkę.

I biedne dziewczę wstrząsa dreszcz radośny, w oczach jej płoną błyski kochanki, gdy z miłosną pieszczotą tuli swoje usta do ust kochanego; ona wie, że siostrzytka jej uśmiechnie się w cieniu swej kółki, a może wyciągnie ręce i podziękuję... Dla tego uśmiechu, co jej zakwitnie jak róża wśród cierni, znieśnie ona tysiące uderzeń i kar najcięższych. I z nerwowym niepokojem zaciska w swych drobnych dłoniach srebrną monetę, oglądając się z trwogą dokoła. Może ktoś widział te pieniądze w jej ręku, a teraz pragnie wydrzeć jej skarby i pozabawi ją tem samem najwyższej radości, jaką mieć będzie w życiu...

Ale nie, — obawa jej płonna. Nikt nie pragnie jej pieniędzy, może być zupełnie spokojna. Tysiące ludzi uwija się dokoła na podobieństwo mrówek i choć każdy ma w sercu odpowiednią dozę obojętności i zadręgnięcia, to przecież los zabrudzonego dziewczęcia, skulonego nad rynsztokiem, nie wzbudza w nikim zazdrości. Jest tak mała, tak nędzna, tak chuda wśród tego wiosennego ciepła i rozkwitu, że nikt nie posiada, aby jej czerwone rączki kryły w swych dłoniach nadzwyczajne skarby, za które tyle szczęścia i radości ma słygnąć na ziemię.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

lacu, która trwać będzie do trzech miesięcy. Zarząd spraw dycejalnych objął ks. kan. Petruszewicz. — Ks. biskup dr. Julian Petesz wyjechał onegdaj do Przemyśla, gdzie zabawi do jutra, poczem uda się do Wiednia dla podziękowania cesarzowi za dar na urządzenie rezydencji biskupiej w Stanisławowie. — Kandydat konsystorza gr. k.: ks. Jędrzej Bielecki i ks. Baz. Faciewicz, tudzież ks. Seweryn Toruński, wicerektor, i ks. Ambr. Polański, prefekt seminarjum, wyjechali do Rzymu, gdzie d. 3. lipca wezmą udział w uroczystości na cześć 1000-letniego jubileusza metodjusowego, która się odbędzie pod przewodem ks. arcyb. Józefa Sembratowicza. — Alfredowstwo hr. Potoccy wyjechali wczoraj do Antonina na Wołyniu, gdzie zamierzają zabić dni 8 do 10. — Prezydent miasta Krakowa dr. Szałachtojski złożył godność prezesa Izby adwokackiej w Krakowie, z powodu zajęć na obecnym swoim stanowisku. — Pp. Roman Sonderrmayer, clev krak. kliniki chirurgicznej, rodem z Czernowic i Izidor Aszkenasy, rodem z Krakowa, otrzymali na krak. Uniwersytecie stopień doktora wresz nauk lekarskich.

Kalendarz. Niedziela (28.): Leona p. — Zbroisława. Wschód słońca o godz. 4. min. 8. zachód o godz. 7. min. 57. Poniedziałek (29.): Piotra i Pawła — Wyszomira. Wtorek (30.): Wspomn. św. Pawła — Cichostawa. Wschód i zachód jak w niedziele.

Kalendarzyk myśliwski. W czerwcu połować wolno na kozły (rogacze). Od połowy miesiąca na ptactwo wodne w ogólności. Z życia towarzyskiego. P. Józef Madziński, dr. medyczny, zaręczył się z panną Kuzmą Muczkowską, córką p. Stefana Muczkowskiego, notariusza i radcy miejskiego w Krakowie.

Wycieczkę do Zimnejwody-Rudna urządzają nskie Towarzystwa jutro w niedzielę. Dochód przeznaczony na cel humanitarny.

Spacery. Wydział rezerwy urzędniczej postanowił dla przyjemności swoich członków i ich rodzin — oprócz dalszych wycieczek z muzyką, połączonej rzecz prosta z pewnymi kosztami — urządzić od czasu do czasu spacer. Pierwszy taki spacer odbędzie się w środę d. 1. lipca do lasku za Polulanką. Punkt zborny ogrodn na Polulance, z kąd całe towarzystwo o godz. 6. popoł. do lasku wyruszy.

Kłopoty reportera. W pewnej mieście — a może w stolicy — zjechała trupa jeźdźców z zagranicy. Jak zwykle bywa na tym Bożym świecie, los się najczęściej uśmiecha kobiecie... Tak i tym razem i wielu i mali — więcej niż w kunsucie... w oczekach gustowali. I długo trwały te wzajemne czary, długo się bawili i młody i stary, aż raz — to często spotyka gwiazd plenię — gwiazda cyrkowa runęła na ziemię! Wnet cała rzesza onych wielbicieleł popiepsza do niej, meldują się śmieli, pewni, że wszystkim to zaimportuje, aż tu im mówią: „Pani nie przyjmujcie.”

Ciekawiec pewien, zwany reporterem (o badźcie pewni, że nie jest on zerem), czemprejże spieszy całej publiczności, o tej niezwykłej doniesić zachwał. Śmiało się miasto i ludzie się śmieli, lecz — ci panowie rzecz na serjo brali: „Gdzie ten co pisal! dajcie reporterowi. Niechaj on nam taki nie powiewiera, bo czego pierwszym razem odmówiono, to znów następnie z szykiem naprawiono. Nie kładąc bowiem wagi na odmowy, znówmy poszli — z serdecznymi słowy: tam nas przyjęto z należąca nam częścią — spiesz się podzielić tą radosną wieścią.” Biedny reporter po ci się, wymawia, lecz mimo tego przyjemność im sprawia, i oto głos, że raz odmienił, powtórnie poszli — zostali przyjęci i że wynieśli też pewność dla siebie, iż gwiazda błysnie znów w cyrkowym niebie.

Nowicjaci dla kobiet, chcących wstąpić do zakonu św. Bazylego, zostanie otwarty w Słowicze.

Na dotację dla inspektora technicznego przy zalesieniu wydmy piaszczystych w okręgu Jaworów-Mosiska przeznaczyło Ministerstwo rolnictwa 650 złr.

Dochodzenie wstępne celem zarządzenia śledztwa karnego co do mów, wygłoszonych na pogrzebie sp. Żakowicza, zostało — jak pisze Gazeta Narodowa — ukończone i akta odesłano do c. k. Prokuratorji. Dochodzenie to nie było skierowane przeciw p. Platonowi Kosteckiemu, ale tylko przeciw pp. Żółtkiewiczowi i Stwiertni.

Mianowania. Lwowski wyższy Sąd krajowy nadał zatrudnionemu przy ck. wojskowym Instytucie w Wiedniu rachunkowemu podoficerowi 41. pułku piechoty bar. Veasey. Wacławowi Nowickiemu, posadę kancelisty przy Sądzie powiatowym w Mostach.

W Zakładzie naukowym p. Niedziałkowskiej przez trzy dni odbywały się publiczne egzamina uczniem, których zakład ten liczy przeszło 120. W obec licznego grona rodziców i krewnych uczących się panienek, widzieliśmy tu zastęp takich osobistości poważnych w świecie naukowym, jak p. Antoniego Maleckiego, ks. kanonika Lewickiego, członka Rady szkolnej krajowej, p. Boberskiego, inspektora okręgowego i innych.

Nie dla zwykłej reklamy, ale z przekonania się naucego, musimy oddać zupełne uznanie p. Niedziałkowskiej, że obowiążyła swoje przełożonej i kierowniczką zakładu pod każdym względem podejmuje z całą sumiennością i potrafi zadość uczynić wymogom i potrzebom edukacji dziewcząt polskich. Szczególnie nas musiał uderzyć pewien ład i systematyczność, które powinny być duszą każdej wychowawczej instytucji, nadając one bowiem stanowcze piętno charakterowi przyszłych gospodyń, które już łatwo przekazać je potrafią kiedyś swym dzieciom i przyszlum obywatelom. Podobają się nam również sumienna według zasługi klasyfikacja postępów, co w zakładach prywatnych tylko do osobliwości policyjcy trzeba.

Prócz gruntownych wykładanych nauk religij i języków nowoczesnych, plan nauki rozdzielony na 8 klas obejmuje cały zakres wiedzy, której wykształcona kobieta dziś potrzebuje. Zakres ten, obejmując plan szkół wydziałowych, z obszerniejszym znaczeniem wykładem, dopełniają wiadomości z nauk społecznych, literatury starożytnej i nowożytnej, nauk przyrodniczych, higieny i innych, zastosowanych do potrzeb kobiety, już liczącej się do wyższej wykształconej. Trudno nam w tem krótkim sprawozdaniu podnieść szczegóły wyniku egzaminu z tylu różnorodnych przedmiotów i tylko to powiedzieć możemy, że młode uczennice odpowiadały bardzo trafnie, jasno i dokładnie z zupełnym zrozumieniem rzeczy tak, że nam starszym, pamiętającym dawny, zbyt skromny zakres edukacji kobiecej, aż serce się radowało, słysząc, o ile to podniosła się skala wiadomości cerek naszych, która — da Bóg — całemu odradzającemu się społeczeństwu naszemu wyjdzie na dobre.

Sumiennie nakazuje przyznać, że dla osiągnięcia tak chlubnych rezultatów, dzielnie dopomaga p. Niedziałkowskiej liczny personal grona nauczy-

cielskiego, złożony z najlepszych sił naszego miasta. Dość przytoczyć takie nazwiska, jak: ks. dra Wisniewskiego, rektora Szkoły politechnicznej dra Wl. Zajackowskiego, prof. Tatomira, prof. dra E. Sawickiego, p. Bakowskiego, prof. Finkel, pañ Longchamps, Piat, Zagórskiej, Markusz, nowej nauczycielki z Warszawy panny Wistouch, wykładającej estetykę i nauki społeczne, p. Makusz i innych młodszych sił naukowych.

Wrażenie ogólne wynieśliśmy z tych egzaminów bardzo dodatnie dla zakładu p. Niedziałkowskiej, która prowadzi go z zamiłowaniem, z taktem i sumiennie; dlatego też przyjemnie nam, że oddając jej pełne uznanie w imieniu wszystkich rodziców, możemy złożyć jej zarazem szczerą wdzięczność i publiczne podziękowanie.

A. W. W zakładzie Drohowskim znajdowało pomieszczenie lotyczas tylko 20 starców i kalek (na 400 wyznaczonych przez fundatora). Dzięki nowemu kuratorowi Henrykowi hr. Skarbkowi, cyfra ta została temi dniami pomnożoną o 6 osób, a wkrótce będzie mogło być przyjętych jeszcze cztery. D. 23. bm. bawił w Zakładzie dr. Friedländer, sekretarz Tow. „Alliance Israelite“ z Wiednia w towarzystwie pp. Diamanda i Manrycego Nirensteina ze Lwowa, by oglądnąć warsztaty i poznać organizację szkoły rzemieślniczej. Przybyli oni z polecenia od p. Wereszczyńskiego. Przyjęto ich tedy i poinformowano o wszystkim. „Alliance“ nosi się, jak wiadomo, z myślą założenia we Lwowie szkoły rzemieślniczej dla młodzieży żydowskiej.

Wizyta kan. w dyec. przemyskiej. Z delegacji ks. biskupa ordynariusza Solecyskiego odbywał ks. biskup-sufagan przemyski od 23. maja do 16. bm. wizytę kan. w dekanacie leżajskim. Podczas niej pokonsekrował 2 kościoły: w Gniewczyźnie (murowany) i w Medyni (drewniany) i wybrzmował przeszło 25,000 dusz. Ostatniemi stacjami wizyty były: Nienadówka, gdzie jeden dzień, i Sokół, gdzie ks. biskup trzy dni zabawił. — Na kapitule prowincjonalnej OO. Kapucynów, odbytej w dniu 3. bm. w Rozwadzie, dokonano następujących wyborów: prowincjałem został ponownie O. L. Stowik; defintorami: O. L. Dolinski, def. II: O. F. Piesowicz, def. III: O. W. Szarliński, def. IV: O. Fl. Janocha. Gwardjanami zostali: w Krakowie O. L. Dolinski, w Sędziszowie O. Fl. Janocha, w Rozwadzie O. Fel. Piesowicz, w Kutkornu O. W. Szarliński, w Olesku O. Ser. Burda i w Krośnie O. Ign. Kolbusz. Kustoszami generalnymi zostali: I. O. Joachim Maczuga i II. O. W. Patla. Nado zamianowano misjonarzami: O. Kresc. Haczycza, O. Maczuga i O. Fl. Janocha.

Wiadomości dycejalne. Archidiecezja lwowska. Zmarł ks. Lud. Orzechowicz, jubilat, wysłużony dziekan i inspektor szkół, prob. w Łopatynie, urodz. 1807, ord. 1830.

Przeniesiony ks. J. Nicolek z Winnik do Janowa (ad Trembowlia).

Dycezja tarnowska. Zmarł w Czochowie prob. miejscowy ks. Antoni Kottas, ur. 1809, ord. 1836, ben. od r. 1843. Administrację osieroconej parafji objął ks. Wład. Chedyński, tamtejszy wikar.

Zdjęcie fotograficzne. Profesor Uniwersytetu dr. Dybowski dokonał wczoraj własnym aparatem zdjęcia fotograficznego, swojej wystawy kameczkiej, muzeum mineralogicznego i zoologicznego, a następnie laboratorjów chemicznych i wszystkich uczniów swoich. Retuszowanie kopij objął p. Trzemeski, buchelnik i od dawna znany właściciel atelier fotograficznego w hotelu Europejskim. Pierwsze odbitki okazały się za kilka dni na wystawach sklepowych.

Zakład św. Kazarza odgródzony jest od ulicy murem, na którym znajdują się różne rzeźby i napisy, jako starożytnie pamiątki. Dyrektor tego zakładu, pono niejednokrotnie odzwalał się już przed prebendarjami, że zamierza ten mur rozwalić, a natomiast postawić sztachety żelazne. Jeżeli to jest prawdą, to popelniony — jak słusznie robi uwagę jedno z pism miejscowych — dwójki błąd: zniszczony starożytną pamiątkę, a nadto ogroń między domem a ulicą, który służy obecnie dla przechadzki, lub używania w cieniu świętego powietrza, straciłby swoją dogodność. Prebendarjusz bowiem obciąży plac, będzie widzieli przez publiczność, nie byłiby tak swobodni, jak się to ma obecnie. Z tych powodów należałoby mur graniczny postawić nietknięty.

Wyzyskiwacz. Jęgomosie jakiś dość przyzwyczajony ubrany, chodził od kilku dni po domach i kwestuje na pogorzelnicy z Koropca, który miał się w jego opinii przed dwoma tygodniami popalić. Indywiduum to ma podobne świadectwa guiny Koropca, upowazniające go do zbierania składek. Koropiec wcale się nie spalił, a wszelkie przedstawienia ze strony owego wykpięzosa są tylko wymysłem.

Zjazd „Kółek rolniczych“ w Krakowie. Z głównego Zarządu „Kółek roln.“ otrzymujemy komunikat następującej treści: Uczestnicy zjazdu „Kółek rolniczych“ potrzebujący mieszkania, zechcą zgłosić się do Biura kwatery naukowego, gdzie za okazaniem karty legitymacyjnej Zarządu głównego Towarzystwa otrzymają stosowne pomieszczenie. Biuro kwateryunkowe znajduje się w gmachu gimnazjum św. Anny. Godziny urzędowe dnia 30. bm. od godz. 2. popoł. do 11. wieczór, dnia 1. lipca od godz. 5. rano do 12. w południe.

Uczestnicy zjazdu przybywający koleją, będą u dworcach kolejowych w Krakowie oczekiwani przez członków komitetu krakowskiego, opatrzone w kokardki niebiesko-białe, do których z legitymacyjną kartą Zarządu głównego Towarzystwa zgłoszą się należy.

Podziękowanie. Wydział Stowarzyszenia rektorów. „Gwiazda“ czuje się w obowiązku złożyć podziękowanie Wielmożnemu Panu Franciszkowi Bałutowskiemu, obywatelowi miasta Lwowa za dar 473 tomów różnych dzieł do Biblioteki tegoż Stowarzyszenia.

Mody paryskie. Każdy niemal dzień przynosi w dziedzinie mody świeże kombinacje barw i kształtów. Popatrzymy na modele kapeluszy. Każdy z nich inny w swoim rodzaju i na wskroś oryginalny, w profilu śmiało wygięty, prawie ugina się pod nacwaniem wstążek przeróżnych odcieni i jakości, od ciężkiego aksamitu poczynszay aż do gazy przejrzystej. Do tego znów kwiaty i kwiaty, szczydzące z jakiegokolwiek opisu. Nie są to bowiem zrzęzne imitacje natury, lecz sama już natura w całej swej okazałości barw i odcieni. Leciuchne trawki, skromne kwiecie łak wzorzystych, listki i liście we wszystkich tonach zieleni — obok tego peki kłosów owsa lub jęczmienia, a wśród tego malutkie ptaszki, motyle i chrząszcze, które za każdym poruszeniem kołyszą się swobodnie na drucikach ledwie dostrzegalnych. — Ulubionym fasonem dla młodzieńskich panienek jest *chapeau amazone* z wysokim nagłówkiem i odwróconymi kresami. Szczególnie wdzięcznie prezentują się model tego rodzaju z *paillason* a cynamonowego koloru, z brzękami aksamitem obramowanymi, ubrany wstążką z ciemnej mory, wijącą się naokoło kapelusza i two-

rzącą z przodu fontań ogromny. Wstążki w tym celu używane sporządzają z mory lub otomany, o niezwykłej szerokości 65 centymetrów. Owóż zawiązanie fontażu z tak szerokiej materji, wymagające koniecznie wielkiej zręczności, wprawy i dobrego smaku, zaraz na pierwszy rzut oka daje świadectwo, czy kapelusze pochodzą z rąk renomowanej modystki.

Nowością na polu rękawicznictwa jest *gant cuir de Russie*, skóra czerwona, bez polysku. Na wierzchniej stronie idą trzy wyszywanki grubym jedwabiem na manier *fourreaux* mekzi, zwykle bez guzików lub (z. zw. *zupreaux*) lub tylko na cztery guziki zapinane.

Do pobytu na wsi i w zdrojowiskach używane są tualety strojne z fularu, w deseniach tysiącznych (przeważnie w paski i kwiaty). Równie elegancki, jak fular, a mniej od niego kosztowne są zeńry o pysznych odmiannach kolorów, z polyskiem jedwabiu. Koronki, hafty, lub różnobarwne wstążeczki jedwabne stanowią przy tych tualeciach całe ubranie. Do podróży lub miasta zalecają kostjumy z angielskich oxfordów i płócien. To ich zwykłe koloru kramowego, w wązkie białe lub czerwone paski.

Długie mantyle i *visites* zastępują w ciągu lata małe okrywkami, które pełne gracji i wygody przypominają krojem swoim dawne pelerynki, sięgające ściśle do stanu.

Oryginalną nowością są obecnie także parasolki z koronek lub innych tkanin przejrzystych. Na jasnym tle gazy widzi się drobne patausza, motyle itp., siedzące rojem na smukłych gałązkach. Rzecz prosta, że parasolki tego rodzaju ochraniają dość nieskutecznie przed promieniami słońca i z tego powodu używane bywają jako tu wieczorowi dnia pogodnego. Dla wleddziatur są najodpowiedniejsze parasolki z fularu lub zeńru, rozmiarów znacznie większych i o szczególnie długich rączkach, które ewentualnie oddają usługę laski do podpierania się. Dla miast i tego roku prym trzyma angielski *en tout-cas* koloru ciemnego.

Konfiskata. Donieśliśmy już o skonfiskowaniu drugiego wydania słynnej broszury p. Antoniego Dąbczańskiego „Die ruthenische Frage in Galizien“. Otóż Dąbczański przesłał fraj swoja broszurę drowi A. Buchowi, ministrowi spraw wewnętrznych, od którego otrzymał list własnoręczny, który do słownie opiewa:

„Wielmożny Panie! Wynurując Panu moje serdeczne dziaki za uprzejme przesłanie Jego broszury, dotyczącej kwestji ruskiej w Galicji, dołączę Panu szczerę zapewnienie, że z całą uwagą zajmę się tym ważnym przedmiotem. Chciał WPan Dobrze przyjąć zapewnienie szczególnego szacunku, z jakim się piszę Jego uniżonym A. Bach. Kromierz d. 22. grudnia 1848.“

Jak wiadomo, broszura ta spowodowała przewrwanie sądowej służby p. radcy Dąbczańskiego. Wszelako jeszcze po wydaniu jej, przez 4 lata, a więc w czasie najcięższej reakcji, służył jeszcze przy apelacji, i kwieskowano go z potow pensji po ustąpieniu dra Bacha z Ministerstwa, gdy nadsła się do Wiednia umyślnie w tym celu wysłana deputacja, do której należeli ks. Kuziemski, p. Sosnowski i inni. Za czasów konstytucyjnych drugie wydanie broszury skonfiskowano. Dziwne!

Miejsca nauczycieli w Bosnii będą wkrótce do obsadzenia, mianowicie nauczycieli szkół ludowych z pensją roczną 500 do 600 złr., oraz mieszkaniami, ogrodem i opalem w naturze, lub też odpowiednim reletum. Starający się o takie miejsca winni należeć doinstruowane podania swoje wnieść najpóźniej do dnia 15. lipca br. w drodze swej przełożonej władzy politycznej pierwszej instancji, do Rządu krajowego w Serajewie.

„Sokol“ w Kołomyi. Za staraniem pp. Bronisława Michałowskiego i Jana Niezabitowskiego, którzy mając na oku zawiązanie filji Towarzystwa „Sokol“, chcą rozruszać w tym kierunku młodzież dojrzałą, przyszła do skutku d. 21. bm. towarzyska wycieczka pieszka w 80 osób do Słobódki leśnej, której właściciel z prawdziwą polską gościnnością przyjął uczestników — za co mu komitet obecnie składa podziękowanie.

Uwieszenie. Roman Szumski, żołtnik z Krakowa, ścigany listami gończemi policji krakowskiej za zbrodnie kradzieży i oszustwa, został przychwytyany w Wiedniu.

Ciężkie uszkodzenie odniósł dziś o godzinie 1/3 rano kapitan N. Jadającego wózkami ul. Lyczakowska, najechał go z tyłu wpelnym galopie chłopak Karol Engel, pozostający w służbie u Agnieszki Godysz, w ten sposób, że wózek pana N. został zgruchotany, a on sam odniósł ciężkie uszkodzenie. Lekkomyślnego wóznika aresztowano.

„Maz“ złodziejem. Ewa Zach., zarobnica, matka jednego dziecka, oskarżona wczoraj wieczorem w Dyrekcji policji własnego męża Fedora o zbrodnie kradzieży. Mianowicie zeznała, że przyszedłszy tego dnia wieczorem do domu po całej nieobecności spostrzegła w kufrze ubytek korali, kożucha i kilkunastu kawalków bielizny. Od córki swej dewidowała się, że ojciec rano rozsił kufier i zabrał wspomniane rzeczy, będące wyłączną własnością Ewy, poczem wydalł się z domu i więcej nie wrócił. Słusznie rozsierdzona kobieta domaga się przytrzymania jej męża i ukarania go stosownego.

Handel dziewczętami do potndniowej Ameryki. Policja wiedeńska rozesała do wszystkich urzędów policyjnych w państwie, tudzież do Konsulatów i agentów konsularnych za granicą następującą odezwę: „Wobec wzmagającego się ciągle handlu dziewczętami należy jak najusilniej tropić handlarzy poniżej wskazanych, a w razie przychwytyania uwieźić i do policji wiedeńskiej odstawić.“ Komunikat ten podaje, że takich handlarzy jest blisko 30 wędzyczyza a 10 kobiet w wieku od 30 do 40 lat. Dwóch przychwytyano już, a to przez Konsulat austriacki w Bordeaux, właśnie wtedy, kiedy z czterema dziewczętami (lat 17 do 21 mającemi, a pochodzącymi ze Lwowa) chcieli wstępować na pokład statku „Gironde“, odpływającego do Brazylii. Handlarze ci, nazywający się: Jakob Stark (właściwie Lewy Greif) i Marja Katz, są uwiezieni w Wiedniu, a po ukończeniu śledztwa karnego, które prowadzi lwowski Sąd karny, albowiem uwiezione dziewczęta są ze Lwowa, tutaj przywiezieni zostaną i tutaj też odbędzie się rozprawa główna. Dodać jeszcze należy, że Marja Katz była początkowo w Bordeaux uwolnioną dla braku dowodów z areszta nałożonego przez Konsulat. Natychmiast uciekła do Lizbony, lecz w ślad za nią pospieszył telegram, żądający ponownego jej uwiezienia, gdyż właśnie w ciągu tego czasu wykryto dowody jej splotwiny.

Kagańce. *Wiener allgemeine medicinische Zeitung* w ostatnim numerze swoim pisze na ten temat: „Gdy w ostatnich czasach zdarzyły się znowu liczne wypadki wścieklejzy u psów i wiele ludzi zostało pokąsanych, zarządzono na nowo przymus kagańcowy, a względnie przedłużono termin tegoż aż do sierpnia. Możnaaby tedy uważać to skromne zapytanie za usprawiedliwione, jakie też rezultaty i doświadczenia osiągnięto dotychczas z tego zarządzenia tak długo już obowiązującego, a w szczególności, czy przez kagańce zmniejszono istniejącą między psami epizootję, lub czy mniej ludzi zostało przez psą pokąsanych? O pozytywne i szkodliwe kagańców są zdania podzielone, lecz zarazem nie brak zdania ludzi fachowych, według którego kagańce, przeskadzające psu w ruchach dowolnych, naturalnych, mogą się bardzo łatwo stać przyczyną tej choroby. Jest dalej rzeczą do wiedzianą, że pies wściekły nie ścierpi kagańca, gdyby mu go nawet nałożono, i bardzo łatwo się go pozbywa; z reguły zaś niekiedy psy wściekłe z domu swego pają, gdzie wolno im było biegać bez kagańca. A zatem tylko psy zdrowe noszą kagańce. Jakież więc jest pożytek z takiego zarządzenia? Tyle pismo fachowe, którego przecie niepodobna podejrzewać o stronniczość, z tytułu szczególniejszego jakiegos amatorstwa psów!

„A propos analogicznego rozporządzenia o kagańcach, wydanego przez nasz Magistrat w dniu 4. kwietnia br., a obowiązującego na przeciąg trzech miesięcy, tj. do 4. lipca br., otrzymujemy już dziś liczne zapytania od ludzi, zmordowanych na dobre tą psią kwarantana, czy mianowicie Magistrat ogłosi plakaty (a nie przez wyębienie na rogach ulic) o wygaśnięciu tego ukazu w dniu wskazanym, tj. 4. lipca? Zdaniem naszym powinien Magistrat tak uczynić, boć przecie z podatku psiego, dającego gminie parę tysięcy zł. rocznie, można pozwolić sobie na wydatek kilku zł. na druk 100 (przypuszczony) małych plakatów!

Pożar w gminie Hubinku, powiatu rawskiego, położony zbrodniczą ręką, jak się zdaje przez przemytników z Rosji, mszczących się za doznana przed kilku miesiącami w tej miejscowości zniewagę, pochłonął 9 zagród włościańskich, wyrządzając szkodę na 5630 zł. oceniana. Z pogorzelnicy trzej tylko byli ubezpieczeni.

Niewypłacalność. Wiedeński Stowarzyszenie wierzycieli ogłasza niewypłacalność Stanisława Jakubowskiego, jawnego wspólnika firmy: Stanisław Jakubowski i Józef Jankowski we Lwowie.

Wykaz inspekcji Dyrekcji policji z 26. czerwca. Skradziono czarne paito, poduszke z prześcieraćdem i marynarkę. — Zgubiono kartkę zast. Banku rus. l. 64428. — Znaleziono klucz od zamku pokojowego i kartkę zast. l. 9959. — Zakwest. mośnięzy kluczyk do kasy werth. i zagarek kolejowy znaz. C. L. E.

Kraków 26. czerwca. Prezydent miasta dra Szałachtojski osobnym okólnikiem zająsoł Radę miasta Krakowa, aby *in gremio* zechciała przybyć na walne zgromadzenie delegatów Kółek rolniczych, które, jak wiadomo, odbędzie się w naszym mieście w gimnazjum św. Anny dnia 1. i 2. lipca. Okoliczność ta da sposobność obywatelom miasta Krakowa, zaszczęganym zaufaniem ogółu, do bezpośredniego w ten sposób zbliżenia się do ludu w sali gimnazjum Nowodworskiego. Tak więc około dobrego dzieła zgromadzą się wszystkie sfery narodu, uznając tu samą praktyczność i pożyteczność tego dzieła.

Pogrzeb śp. Józefa Szymańskiego odbędzie się jutro o godzinie 3. po południu z mieszkanca przy ulicy Florjańskiej. Zmarły poostawił bez środków do życia i bez wszelkiej funduszów żonę z dwójkiem dzieci. Pogrzebem zajmują się nieletni koleldzy z p. Antonią Hoffmanową na czele. Artystel lwowskijskiej opery, bawjący w Krakowie, wykonają na cmentarzu religijne śpiewy. Zawiadomiono nas, iż zamiast wieńców koleldzy i przyjaciela zmarłego wolał przyjsć w pomoc rodzinie. Tak samo postąpił ma Koło literackie. Znajdujemy to godnem uznania i — najwłaściwszem.

Dzisiejszej nocy, jeszcze przed północą, mieliśmy burzę porożoną z błyskawicami, niezwykle długą, bo po kilka sekund trwającą, piorunami, uderzającymi w oddali i nlewnym deszczem. Nad ranem dopiero rozpozodziło się i przy ochłodzonem, a właściwie odwieżonem tylko powietrzu, zapanała piękna pogoda.

Tarnów 26. czerwca. Piorun spalił dwie stodoły pod Gumniskim pałacem, jedną młocarnię i zapas siana. Ratunek był znakomity.

Budapeszt 25. czerwca. Zasadzony na 20 lat ciężkiego więzienia za rzekome zamordowanie swojej żony Michał Kóteles, został przez Sąd wyższy uwolniony, ponieważ udowodniono, że tylko torturami wymuszono na nim przyznanie się. Prokurator potępiając postępowanie organów podwładnych, wniósł uwolnienie Kóteles. Liczni świadkowie zeznali, że siedzia śledczy przesłuchiwał Kóteles tylko w nocy i że tenże przy pandurów był katorywany. Kóteles wkrótce wypuszczony zostanie na wolność.

W Grodnie zgorzał między innymi także historyczny „dom Paluty“, w którym odbywały się obrady Sejmu aż do ostatnich czasów Rzeczypospolitej. Z domu Paluty pozostały tylko zgliczka, które oczywiście uprzątnięte zostaną i tak po gmachu Sejmu grodzkiegoż ani śladu nie zostanie. Spadek. Przed niedawnym czasem zmarł w Salonice Antoni Wernicki, Polak, który, jak donosi *Kurier Warszawski*, pozostawił sumy, lokowane za granicą i w kraju na hipotekach. Siostra zmarłego znajdująca się podobno w Królestwie, może się porozumieć z wykonawcami testamenta, pod adresem: „Soeur Therese Datea, fille de la charite, a Saloniqua, en Turquie.“ Odpisy aktów notarialnych są do przejrzenia w Warszawie. Dla bliższego wyjaśnienia dodajemy, że Antoni Wernicki urodził się we wsi Krupie, powiecie krasnostawskim. Pisma perjuryczne wychodzące w kraju lub za granicą, proszone są o powtórzenie tej wiad

F. KNAUER i SYN
WE LWOWIE
 PŁOCIENNY I BŁAWATNY HANDEL
MATERJE NICIANE
 na ubrania męskie
 metr od 40 ct. i wyżej,
 w największym wyborze poleć handel
F. KNAUERA i SYNA
 pod Złotym Lwem
 we Lwowie, przy placu Kapitulnym pod l. 2.
 Prośbę na żądanie odwołującą się do francuskiego.

CLAYTON & SHUTTLEWORTH
 we Lwowie, 1945 6-12
 przy ulicy Grodeckiej pod l. 22,
 zapraszają uprzejmie do zwidzenia swego składu maszyn i narzędzi rolniczych, który w tym roku z powodu wybudowania nowego magazynu znacznie powiększony został i polecają na obecny sezon:
 oryginalne amerykańskie grabiarki „Hollingsworth“ i „Tiger“,
 kosiarki i żniwiarki
 najpraktyczniejszych i najnowszych systemów,
 lokomobile i parowe młocarnie
 znane z nieprześcignionej konstrukcji i wykonania po nader niższych cenach. Wielki wybór garniturów młocarnianych, kieratowych systemu epowowego lub sztyftowego z przysadem do czyszczenia zboża lub też stała, do ustawiania piętrowego lub na dole i przewozowe.
 Młyny do czyszczenia zboża trienry i t. d.
 Ilustrowane katalogi gratis i franco.
 Skład komisowy mają pp. L. & S. CZEKONSKI w Czortkowie.

Skład fabryczny farb, lakierów, pokostów, produktów chemicznych, oraz handel matorjałów.

HÜBNER i HANKE
 we LWOWIE,
 Rynek l. 38, we własnym domu
 poleca:

Farby olejne
 zupełnie do użycia gotowe do malowania drzwi, okien, podłóg, ścian i sufitów, domów, dachów, schodów, sprzętów ogrodowych i gospodarskich, narzędzi rolniczych i t. p.

FARBY
 olejno-lakierowe i bursztynowo-lakierowe
 MASE DO ZAPUSZCZANIA PODŁÓG
 własnego wyrobu w najlepszym gatunku,
 LAKIER DO PODŁÓGI,
 LAKIER DO TABLIC SZKOLNYCH,
 najwyborniejsze
 LAKIERY POWOZOWE PRAWDZIWE
 angielskie z fabryki Wilkinson, Heywood i Clark w Londynie,
 wszelkiego rodzaju lakiery do robót wewnętrznych, zewnętrznych, drzewa, żelaza i skóry.

FARBY suche, wszystkie gatunki anilinowe, do farbowania materji, drukarskie, brzozy (proszek złoty), złoto w arkuszach, roślinne w płynie, dla introligatorów, tusze i akwarelowe w guzieczkach i lasce, akwarelowe wilgotne w tubkach i muszki, do malowania porcelany, olejne w tubkach do robót artystycznych, środki do retuszowania, olejki i werniksy do robót artystycznych, pendzle, płótna malarskie, palety, stalugi i wszelkie przybory do malowania i rysowania.

Artykuły dla folwarków:
 smarowidło do osi żelaznych, oliwa do maszyn, ter gazowy, cement, gips, kit, asfalt, antimercurion.
Środki do desinfekcji:
 kwas karbolowy w krystalach, kwas karbolowy w płynie, wapno karbolowe, wapno chlorowe, proszek desinfekcyjny, wtyłok żelaza, dwusiarczan wapienny (Doppelt schweffelsauer Kalk), jak również: antybakterion, proszek na owady, maszyn do korkowania butelek, maszyn do korkowania butelek, korkociąg, maszyn do mycia flaszek, pipy do beczek.

Przyrządy piwniczne:
 szpnty i czoły do beczek, korki do butelek, kapsle do butelek, masa do lakowania butelek, maszyn do korkowania butelek, maszyn do korkowania beczek, korkociąg, maszyn do mycia flaszek, pipy do beczek.

Artykuły gumowe:
 kiszki gumowe do gazu i do ściągania wody, wina, piwa, kwasu, płaty gumowe itp.
Prześcieradła gumowe i wszelkie artykuły gumowe i chirurgiczne, pasy do maszyn i młocarni z najlepszych skór belgijskich we wszystkich szerokościach, gury do maszyn, węże konopne, rury gumowe i otwiane, śrut, łotki, kule.

Artykuły toaletowe:
 mydła toaletowe, Extraits d'odeur, Eau de Cologne, olejki i pomady, lak do pieczętowania, arament do pisania, do hektografii, czerwony, niebieski, czarny, do znaczenia bielizny i autograficzny, farby do stempelni, guma i karuk rozpuszczona, kit do szkła i porcelany, smarowidło nieprzemakalne na nóżki, smarowidła na kopyta ze sposobem używania, tusze do broni, lakier do butów czarny, złoty i niebieski, kremidło do skóry, apretura do konserwowania skóry.

Wszystkie artykuły do mydła parowych, tartaków, odlewarów żelaza, browarów, gorzeli, rafinerji nafty i parafiny.
Wszystko po najniższych cenach.
 Cenniki specjalnie na żądanie gratis i franco.
 Przy zamówieniach za zaliczką uprasza się o przysyłanie pewnej kwoty, która przy najniższej wystarczającej na opłacenie tam i napowrót kosztów pocztowych w razie nieodebrania przesyłki.

SANTAL DE MIDY
 Esencja z cytrynianu drzewa sandałowego z Bombay, najzupełniej czysta, w kapsułkach zawarta jest znacznie skuteczniejsza aniżeli kopału i kuba. Czynniki niepotrzebne w używaniu wszelkich sprycyowań i w przeciągu dni trzech uleca wszelkie najdolegliwsze i najwięcej zastarzałe rzęzątki, nie utrudzając kładka i nie udzielając nieprzyjemnej woni urynia.
 Skład w PARYŻU, 8, ULICA VIVIANNE I W GŁÓWNYCH APTEKACH
 We Lwowie u pp. aptekarzy P. Mikolascha, Z. Ruckera, Beisera i Nahlika.

Do Szanownych czytelników „Dziennika Polskiego.“
 Ponieważ wypowiedziano mi sądownie, przeto muszę mój lokal handlowy do końca lipca b. r. opróżnić. Z tego powodu będą wszystkie na składzie znajdujące się towary tylko za zwrotu kosztów surowego materiału, a więc prawie za darmo, pozbyte, aby tylko lokalności do końca lipca opróżnić i opuścić.
 250 tuz. koszul damskich z najlepszego angielskiego szyfonu i wstawkami z prawdziwych szwajcarskich koronek, prawdziwy artystyczny haft, sztuka 1 zhr. 50 ct., tuzin 16 zhr. 50 ct.
 200 tuz. damskich kaftaników nocnych tego samego gatunku, bardzo długich i wzdłuż całej długości wstawkami z prawdziwych szwajcarskich koronek, bardzo gustownie ubranych, wspaniale rzeźb dla każdej pani, sztuka 1 zhr. 50 ct., tuzin 16 zhr. 50 ct.
 250 tuz. damskich spodnic z pięknego szarego płótna, haftowane kolorowymi szwajcarskimi szlarkami, w różnych barwach, w trojkiel barwie brązowej, trojkiel niebieskiej, lawanna, brodeau i prawdziwym kolorowym najlepszym sformowaniem, sztuka 1 zhr. 20 ct., tuzin 13 zhr. Też same z czerwonego kretonu sztuka 1 zhr. 40 ct., tuzin 15 zhr.
 470 tuz. koszul męskich z najlepszego angielskiego szyfonu, z począwszy gorszym dowolnej szerokości piersi, sztuka 1 zhr. 50 ct., tuzin 16 zhr. 50 ct. Też same z najlepszego prawdziwego szyfonu Schrolla szluzie wykonane a la francez, sztuka 1 zhr. 70 ct., tuzin 18 zhr. 30 ct., sztuka 2 zhr., tuzin 22 zhr. 50 ct.
 1000 tuz. prześcieradeł z dobrego ciężkiego płótna moennego całkiem bez szwu, gotowych i stosownych nawet na bardzo wielkie łóżko, 1/4 szerokości, sztuka 1 zhr. 35 ct., tuzin 15 zhr.
 400 szt. płótna domowego 30 łokci, najlepszy, najczystszy, doskonały wyrób dla domowego użytku, 1/4 szerokości, 7 zhr. 50 ct., 1/2 szerokości 5 zhr. 50 ct. Za sztukę. Ceny bawełny raportowo idą w górę, płótno krótkie osiągnie podwójną cenę, dlatego radzimy każdemu szybko zamówienie.
 500 garniturów stołowych z tkaninami deseniowymi kwiatowymi składających się z obrusa stołowego i 12 serwet, tylko 2 zhr. 85 ct. Też same francuskie szluzie wykonane, bardzo gustowne, z bogatymi frezdlami, na 12 osób, garnitur po 3 zhr. 45 ct. Garnitury stołowe z najlepszego adamaszku, z tkaninami deseniowymi kwiatowymi, składające się z wielkiego obrusa stołowego na 12 osób i 12 dokładnie stołowych wielkich serwet, bardzo gustownie wykonanych, garnitur tylko 5 zhr. 60 ct.
 2050 tuz. ręczników gotowych, odpasowanych, każda sztuka osobno złożona, z czerwonymi bordurami i długimi frezdlami, szluzie pikowane, wspaniale pięknych, tuzin 3 zhr. 75 ct.
 3000 tuz. jedwabnych chustek do nosa z najczystszej jedwabiny, w różnych barwach, każda sztuka w innej barwie, tuzin tylko 3 zhr. 50 ct.
 4000 par jedwabnych pończoch Finish w najwspanialszych barwach, w paski czerwone, niebieskie, fioletowe, różowe, brązowe i szamowe, długie po za kolana, 3 pary 1 zhr. 15 ct.
 230 garniturów gobelinowych składających się z dwóch barw jednego obrusa stołowego z jedwabnymi frezdlami, w różnych kolorach, wspaniale wykonane. Garnitur t. j. wszystkie trzy sztuki razem tylko 7 zhr. 50 ct.
 400 pędów podróжных bardzo wielkich i grubych, tkanych w gustownych angielskich wzorach, z najgrubszego i najlepszego sukna, z grubymi ciężkimi frezdlami, które to pędy wskutek znacznej długości i szerokości mogą być użyte zamiast szluzki, okrywki na podróz, kotdry, szalu damskiego z nawet po 20 latach używania można zrobić prawie bardzo gustowne garderoby, przez co odpowiada zupełnie zarętku, płaszcz na deszcz, paltoty. Pierwszy gatunek 5 zhr. 50 ct., drugi gatunek tylko 4 zhr. za sztukę.

Materje na ubrania męskie z poprzecznego szewiotu na jore letnia i jesienią we wszelkich najnowszych i najmodniejszych barwach, gładkie i niegładkie, z przedzielonej czystej wełny najlepszego gatunku, szare, brązowe, niebieskie, oliwkowa i czarne, na całe ubranie dla każdego tylko 3 zhr. 75 ct. Próbek z powodu braku czasu nie przesyła się.
 Każda osoba zamawiająca najmniej za 20 zhr. towarów naraz, otrzyma darmo szwajcarski zegarek z francuskiego porcelanowego brzozy, plastikowego z długim łańcuszkiem. Za dobry obiód dwuletnie poręczenie.
 Zamówienia za zaliczką pocztową lub poprzedniemi nadesłaniem gotówki przyjmują dom handlowy 1958 1-3
J. H. Rabinowicz
 we WIEDNIU, III., Hiltene Zollamtstrasse Nr. 9.

C. k. uprzywil. Rafinerja Spirytusu.
FABRYKA RUMU, LIKIERÓW i OCTU
JULIUSZA MIKOLASCHA
 we Lwowie, 1569 13-0
 Spirytus najczystszy dla fabryk likierów i do fabrykacji perfum, dla pp. aptekarzy itd.
 Rosolisy najprzedniejsze. Wódki mocne polskie itp.
 wszystko po cenach umiarkowanych.

W. GRABINSKI
 zegarmistrz,
 przy ulicy Halickiej we Lwowie,
 poleca swój założony w roku 1823
Magazyn zegarków genewskich,
 zegar w ściennych, stołowych, podróжных, regulatorów i budzików, oraz jedyny na Galicję Skład zegarków z fabryki Patek Philippe i Spółka w Genewie.
 Przyjmuje zamówienia na zegarki ozdobione herbami, monogramami i t. d., oraz uskutecznia naprawy zegarków z największą sumiennością i gwarancją. 1964 5-0

MORSZYN
 Z.kład Zdrójwi solankowo-borowinowy i hydropatycny
 otwarty od 1. maja.
 Położenie góryste, nader uroczne i zdrowe, wśród lasów szpilkowych, u podnóża Karpat w powiecie Stryjskim.
 Kąpiele rzeczne, żyłca, kąpiele solankowe, borowinowe, ciepłe i zimne, parnie rozporodne i natryski. Hydroterapia i leczenie elektryką.
 Urządzenie wygodne, kuchnia wyborowa we własnym zarządzie dla gości kąpielowych. — Restauracji publicznej nie ma.
 Stacja kolei państwowej, poczta i telegraf w miejeiu, o 300 kroków od Zakładu.
 Przyjęcie za porozumieniem listownem tylko leczących się. 1793 12-0
 Wszelkich objaśnień udziela
Dr. Aleksander Medwey, lekarz kierujący.

Budapeszt. LOSY po 1 zhr. 10000
 wystawowe
 Główna wygrana 100,000 zhr.
 20,000 zhr.
 10,000 zhr.
 5,000 zhr. w. a. itd.
 Zarząd loteryjny
 budapeszt. wystawy krajowej
 w Budapeszcie, Andrássystr. 43.
 10000
 w budapeszcie

Sześć medali zasługi i dyplom uznania!
 za niezównane
 wyroby kosmetyczne i toaletowe!

ANTILENTILIA. Żaden artykuł toaletowy nie może rywalizować pod względem skutku i dobroci z Antilentilią. Środek ten otrzymany z odświeżających substancji usunaw w krótkim czasie piegł, plamy wiatrobne, blizny itd. nadaje cerze świetną białość, siarkość i delikatność. — Cena 2 zhr.

PILIPTON włosom siwym i wypadającym po kilkakrotnym użyciu przywraca piękny kolor. Pilipton nie farbuję, lecz tylko odnawia włosy, które pod wpływem tego znakomitego środka odzyskują pierwotną barwę, miękkość i połysk. Cena flakonu 1 zhr. 50 ct.

WALENTIN najsiłniejsze wypadanie włosów wstrzymuje, cebulki włosowe wzmacnia i do wytwarzania i porostu włosów pobudza. Lysinę pokrywają się pięknym włosom. — Cały flakon 3 zhr. Pół flakonu 1 zhr. 60 ct.

CEZARIN niezawodny środek na wzniesienie nagłotków. — Pudełko 40 ct.

VIOLIN środek przeciw poceniu się rąk i pach. — Flakon 50 ct.

PUDR SALICYLOWY przeciw poceniu się i odparzaniu nóg. Pudełko 60 ct.

Oceł desinfekcyjny silnie odwołający i odwieczający powietrze, używany w biurach, korytarzach i do skrapiania sukien. — Flakon 50 ct.

Kadzidło antymiazmatyczne radykalnie oczyszcza powietrze, niszczy miazmaty szkodliwe zdrowiu, daje przyjemny i aromatyczny zapach. Używa się w saloach, pokojach szpitalnych, mianowicie dziecięcych. Flakon 40 ct.

TROCICZKI desinfekcyjne do kadzenia, radykalnie oczyszczają powietrze. Pudełko 10 ct.

!!! Powietrze lasów iglastych w pokoju !!!
 otrzymuje się przez rozpylanie.

Kadzidła sosnowego! Prócz miłego leśnego zapachu, posiada niezaczarowaną własność higieniczną. Oczyszcza i odświeża powietrze mieszkań w tak wysokim stopniu, że jest powszechnie polecane przez lekarzy do oddychania osobom cierpiącym na choroby pierwszowe. Flakon 60 ct., rozpylacze od 24 ct. do 3 zhr.

Mydło z igieł sosnowych bardzo korzystnie wpływa na skórę i przy myciu wydalaje zapach lasów szpilkowych, kawałek 30 ct. 1497 11-0

J. JHNA TOWICZ
 Lwów, sklepy własne ulica Kopernika l. 3,
 ulica Halicka l. 25 róg Wawowej, Hotel Europejski plac Marjacki,
 Filia w Krakowie, sukienice l. 20.

Szwajcarska
CZEKOLADA
 i
KAKAO
Z F A B R Y K I
Amedee Kohler & Fils w Lausanne (Szwajcaria)
 ZALOZONEJ w r. 1830.
 Generalny Agent dla Austro-Węgrów.
L. H. BERNSTEIN w WIEDNIU
 IX., Berggasse Nr. 18.
 Szwajcarska
CZEKOLADA
 i
KAKAO.
 1540 22-24

Osobom zdala od lekarza i apteki mieszkającym, a więc mieszkańcom wsi w ogóle, w szczególności zaś probstwom wiejskim, pp. nauczycielom wiejskim, leśnikom w itp. można na podstawie wieloletniego doświadczenia jako praktyczny podręcznik domowy, tak w pozostających codziennych zamiarzeniach, jakoteż w zastarzałych cierpieniach, polecić użycie nader pożyteczną ilustrowaną broszurkę 1526 (2) 4-0
„Przyjście chorych“.
 Broszurka ta zawiera zarzem autentyczne dowody skuteczności zaleconych w niej środków. Nowego 135go polskiego wydania książeczki dostarcza księgarnia „Richters Verlags Anstalt in Leipzig“ na żądanie każdemu bez płaćtanie i franco.

TANINGENA.
 Najnowszy, wolny od ołowiu, nieszkodliwy, najlepszy w swoim rodzaju środek do farbowania włosów głowy i brody, jakoteż brwi, które w sposób najprostszy przy jednorazowym użyciu odzyskują niezawodnie błyszczący lub czarny połyskujący kolor, jaki miały przed postwieniem, a który nie puszcza ani wskutek mycia mydłem ani też w łazni.
 Cena 2 zhr. 50 ct.
Originalne
wschodnie mleko różane
 (Original-Orientalische Rosenmilch)
 nadaje skórze kolorzy tak delikatny, oświecający biały, młodzieńczo świeży, jaki nie można uzyskać przez żaden inny środek. Wyborne na plamy wiatrobne, piegł, tłuszczaki, szpetną czerwonosć twarzy, oparzenie od słońca, wszelkie oraz nieczystości ciała. Usuwa wszelką żółta lub brązową cerę i nadaje się zarówno dobrze na wszystkie części ciała (absolutnie nieszkodliwe) 1 zhr. Mydło balsaminowe do tego 30 ct.

ANTONI CZERNY, Wiedeń, I., Wallfischgasse 3.
 Skład we Lwowie u Zygmunta Ruckera, apt. (apteka pod szarym orłem, poleca); w Krakowie u W. Redyka apt.; w Czerniowcach u Altha c. k. apteka obwodowa; w Opawie u Klementyna Pohl, perfumierja Oberring 3, oraz w wielu innych renomowanych aptekach i perfumierjach.
 Uprasza się jednak usilnie, dobrze oglądać fabrykaty, czy mają na sobie moją markę ochronną, zaopatrzoną w podpis Antoniego J. Czernego, gdyż są w handlu artykuły podobnego nazwiska, które są jednak bez wartości. Szczegółowe prospekty wszystkich moich specjalności rozsyłane bywają na żądanie franco i gratis.
 Prócz tego pozwalam sobie zwrócić uwagę jeszcze na następujące preparaty moje, jako to: balsam na włosy, Eau miraculeuse, orjent. proszek dantski, Eau de Lavande, wodę kieszonkę, spirytus koniferowy, wodę do ust, proszek do zębów, mydła toaletowe, brylanty, Gold-Cream, glicerynowy krem różany, wodę na łuskę, wodę kolonjską, ekstrakt perfumowy (30 gatunków), esencja z korzeni, woda złota, pomada (aminogowa, rouge, oliwa na włosy; dalej likier żółtkowy, konserwy słodowe, esencja atramentowa, uniwersalne smarowidło na skórę, lakier Congo set, ect.

Przy zamawianiu wprost z fabryki Antoniego J. Czernego, Wiedeń, I., Wallfischgasse 3, począwszy od 4 zhr. w górę przesyłka wolna od wydatków i portu; przy większych zamówieniach prócz tego znaczny rabat (patrz prospekt).
 Proszę o zachowanie tego anonsu dla ewentualnej potrzeby, gdyż pojawia się on tylko rzadko. 1844 6-6

Materje na ubiory
 tylko z dobrej trwałej wełny owczej, dla mężczyzn średniego wzrostu
 3.10 metrów { za zhr. 4-96 w. a. z dobrej wełny owczej;
 na „ „ „ 3- „ „ „ lepszej wełny owczej;
 jeden garnitur „ „ „ 10- „ „ „ delikatnej wełny owczej;
 „ „ „ 12-40 „ „ „ całk. delikatnej wełny owczej.
 Pledy podróжные sztuka po 4, 5, 8 i 12 zhr. — Eleganckie ubiory spodnie, zarzutki, surduty, płaszczki od deszczu, tyflę, baje, commis' kangarny, szewioty, trykoty, sukna damskie i bilardowe, peruwiański doskingi, poleca:
 Handel założony **JAN STIKAROWSKY** w roku 1866.
Skład fabryczny w Bernie.
 Wzory franco. Karty z wzorami dla pp. krawców niefrankowane. Za pobraniem pocztowym z górą zhr. 10 franco.
 Posiadam ciągly skład wartości przeszło 150.000 zhr. i naturalnie zostaje mi przy moim światowym interesie wiele resztek długości 1-5 metrów, jestem więc zmuszony takowe zbyć niżej cen fabrycznych. Każdy rozumny człowiek pojmie, że z tak małych resztek wzorów nie można przelać, gdyż przy kilkuset wzorach niby wkrótce nie pozostało i jest to oszustwem, jeżeli firmy donoszą o wzorach resztek, są więc to wzory z całych sztuk sukna a nie z resztek, cel takiego postępowania zrozumiały.
 Resztki niezdatne przemieniam albo zwracam pieniądze.
 Korespondencje przyjmują się w języku niemieckim, węgierskim, czeskim, polskim, włoskim i francuskim. 1581 18-24

Choroby nerwów.
 Co to są nerwy?
 Nerwy są właściwymi pośrednikami każdego uczucia, one odbierają wszelkie wrażenie zewnętrzne i udzielają ich nam. Jak różnorodnie są przyczyny, tak rozmaite są objawy chorób nerwowych.
 W pierwszym rzędzie ściągania się nerwów następuje ogólne opadnięcie ciała i upadek sił impotence i polucje nocne, nikłość pamięci, bladeść twarzy, zapadłe i z niebieskimi obwódkami oczy, brak humoru, bezsenność migrena, boleść w krzyżach i pacierz, kurcze histeryczne, zwłaznienie, lęk bez przyczyny, unikanie wesolego towarzystwa, cierpienia kobiece, osłabienie, anemja, bole reumatyczne i gośćcowa, drżenie rąk i nóg itd. Wszystkich powyższych przyczyn chorób nerwowych nie usunaw żaden inny znany dotąd w medycynie środek tak niezawodnie i z taką dokładnością, jak
Dr. Wruna proszek peruwiański
 (wyrabiany z ziół peruwiańskich).
 Za nieszkodliwość ręczy się.
 Cena jednego pudełka wraz z dokładnym przepisem 1 zhr. 80 ct. w. a. Składy mają następujący pp. aptekarze we Lwowie: Zyg Rucker i P. Mikolasch; w Krakowie: W. Redyk; w Czerniowcach: Fr. Golichowski; w Tarnopolu: Fr. Jamrógiewicz. Generalny Agent w Wiedniu: Al. Gilschner, dyplom. aptekarz II. Kaiser Josefstrasse 14. 1634 8-